

ΠΕΡΙ ΤΟ Ε. Σ. Ε.

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Τὰ Δικαιώματα τῆς Μητέρας, τὰ ὅποια δημοσιεύομεν κατωτέρω, συνετάχθησαν ὑπὸ τῆς Δόκτορος Thuillier Landry, ἐγένοντο ἀποδεκτὰ ἀπὸ τὴν Μόνιμον Διεθνή Ἐπιτροπὴν Ὑγιεινῆς καὶ ἐνεκρίθησαν ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Γυναικῶν, τῆς Βιέννης 1930.

Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῶν Ἑλληνίδων τὰ υἱοθέτησε καθ' ὅλοκληρίαν καὶ τῇ εἰσηγήσει τοῦ θ' ἀπεριληφθῶν εἰς τὰ Πρακτικὰ τοῦ Α' Πανελληνίου Συνεδρίου Προστασίας Μητρότητος καὶ Παιδικῶν Ἡλικιῶν.

1) «Κάθε γυναίκα, ἡ ὁποία ἀποδέχεται τὴν μητρότητα, ἔχει δικαίωμα εἰς τὸ σεβασμὸν».

Ἡ γυναίκα, ἡ ὁποία ἀναλαμβάνει τὰ βάρη, τοὺς πόνους καὶ τὰ καθήκοντα τῆς μητρότητος, νὰ πρέπει νὰ εἶναι σεβαστὴ ἀπὸ ὅλους. Νὰ μὴ ἐπιτρέπεται μία μητέρα ἕνα μὲν νὰ ἐκτίθεται, λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης νοστορίας περὶ ἠθικῆς, ὥστε νὰ στερηθῆται τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ ἀπὸ τὸ παιδί τῆς.

2) «Κάθε μητέρα ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῆς υγιείας τοῦ παιδιοῦ τῆς καὶ ἐπὶ τῆς ἰδικῆς τῆς υγιείας». — Νὰ δύναται ἡ μητέρα νὰ ἔχῃ τὰ ὕλικά μέσα, τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὰς περιποιήσεις, τὰ ὅποια θὰ συντελέσουν εἰς τὸ νὰ δώσῃ ζωὴν εἰς ἕνα παιδί υγιὲς καὶ ρωμαλέον, χωρὶς δι' αὐτὸ ἡ μητρότης νὰ τῆς εἶναι αἰτίαι στερήσεων καὶ θλίψεων, ἤτοι:

α) Νὰ δύναται νὰ ἔχῃ πρὸ καὶ μετὰ τὸν τοκετὸν τὴν ἀπαιτούμενην ἀνάπαυσιν, ἐξασφαλίζουσα τὰ μέσα συντηρήσεώς τῆς δι' ἐπαρκῶν ἐπιχορηγήσεων μὴ οὐσης δυνατῆς τῆς ἀκυρώσεως τοῦ συμβολαίου ἐργασίας τῆς.

β) Νὰ διδάσκεται πρὸ τοῦ τοκετοῦ στοιχεῖα ὑγιεινῆς διὰ τὸν ἑαυτὸν τῆς καὶ διὰ τὸ παιδί τῆς.

γ) Νὰ ἐυρίσκῃ τὰς περιποιήσεις, τῶν ὁποίων

ἔχει ἀνάγκην κατὰ τὸν τοκετὸν, εἰς μαιευτήρια, κλινικάς, καὶ νοσοκομεία. Ἐν περιπτώσει πενίας, ἀσθενείας ἢ ἐγκαταλείψεως νὰ γίνεται δεκτὴ εἰς αὐτὰ μεθ' ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης ἐχεμυθείας.

δ) Νὰ δύναται νὰ φέρῃ εἰς τὸν κόσμον τὸ παιδί τῆς εἴτε εἰς νοσοκομεῖον εἴτε εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς μετ' ἐξασφαλισμένην ἰατρικὴν πρακτικὴν βοήθειαν, παρεχομένην δωρεὰν ἐν περιπτώσει ἐνδείας.

3) «Κάθε μητέρα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θηλάσῃ τὸ παιδί τῆς καὶ νὰ τοῦ παράσῃ τὰς φροντίδας τῆς». — Νὰ δύναται ἡ μητέρα νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ πρῶτον τῶν καθήκοντων τῆς, τὴν θρέψιν καὶ ἀνατροφὴν τοῦ παιδιοῦ τῆς. Νὰ καθοδηγῆται εἰς τὸ ἔργον τῆς τοῦτο. Ἡ ἐργαζομένη γυναίκα νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν τῆς πρὸς τοῦτο τὰς εἰδικὰς ὀργανώσεις καὶ τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν. Ὁ καιρὸς αὐτὸς νὰ λαμβάνεται ἀπὸ τὰς ἐργασίμους ὥρας, χωρὶς νὰ ἐλλατοῦται δι' αὐτὸ τὸ ἡμερομίσθιον τῆς.

4) «Κάθε μητέρα ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν συντήρησιν καὶ τὴν ἐκπαιδευσιν τοῦ παιδιοῦ τῆς». — α) Νὰ δύναται ἡ ἐγγαμος μητέρα ν' ἀπαιτήσῃ, ὅπως τῇ ἐξασφαλισθῇ ἕνα μέρος τῶν εἰσοδημάτων ἢ τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ συζύγου τῆς, συμφώνως πρὸς τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν παιδιῶν τῆς.

β) Νὰ δύναται ἡ ἐγκαταλειμμένη σύζυγος ἢ ἡ διεζευγμένη ἢ ἡ ἀγαμος νὰ κάμῃ ν' ἀναγνωρισθῇ ἐμπράκτως ἢ εὐθύνη τοῦ πατρὸς καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξοδα τῆς συντηρήσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ παιδιοῦ.

γ) Νὰ δύναται ἡ ἀπορος μητέρα νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸ σύνολον τ' ἀπαιτούμενα μέσα διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐκπαιδευσιν τοῦ παιδιοῦ τῆς.

5) «Κάθε μητέρα ἔχει ἐπὶ τῶν τέκνων τῆς τὰ ἴδια δικαιώματα μετὰ τὸν πατέρα». — Νὰ εἶναι δυνατὸν ἡ πατρικὴ ἐξουσία ν' ἀσκήνται παρ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων, νὰ ἔχῃ ἡ μητέρα τὰ ἴδια δικαιώματα μετὰ τὸν πατέρα, προκειμένου περὶ κηδεμονίας, ἐκπαιδεύσεως, θρησκείας, ἐπαγγελματικοῦ, προσανατολισμοῦ τοῦ παιδιοῦ κλπ..

6) «Κάθε μητέρα ἔχει δικαίωμα νὰ συμ-

ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΔΑΦΝΙΟΥ

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ

(Ψηφιδωτὸν)

μετέχῃ τοῦ δημοσίου βίου τῆς χώρας τῆς. Ἐξ οὗ ἐξαργυρᾶται τὸ μέλλον τοῦ παιδιοῦ τῆς». — Ἡ γυναικεῖα ψήφος καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς γυναικὸς εἰς τὸν δημόσιον βίον νὰ ἐπιτρέπουν εἰς τὴν μητέρα νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ

τὴν ὑγιεινὴν, τὴν ἐκπαιδευσιν, τὴν στρατιωτικὴν θητείαν, τὸν πόλεμον καὶ τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν λαῶν.»

E. K. ΒΑΡΔΑ
Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ε.Σ.Ε.